

Bc. VLADISLAV SINENKI

PAMÁTNÁ KŘESŤANSKÁ MÍSTA NA NAŠEM ÚZEMÍ Z OBDOBÍ IX. – X. STOLETÍ

Magisterská práce, HTF UK 2019, 161 stran.

Práce je v ruském jazyce.

Posudek vedoucího práce vypracoval: Doc. ThDr. Gorazd Josef Vopatrný, Th.D.

Vladislav Sinenki pojednává ve své magisterské práci o památných křesťanských místech na našem území z období IX. – X. století. Autor hovoří o Velké Moravě a jejím slovanském obyvatelstvu. Všímá si původu křesťanské chrámové architektury na jejím území. Jednotlivě pojednává o architektonických památkách – tedy jejich pozůstatcích – v Modré u Velehradu, ve Starém Městě a v Sadech u Uherského Hradiště, v Mikulčicích, Pohansku a na Hoře sv. Klimenta u Osvětiman. Dále se věnuje tématu svatých ostatků svatých Cyrila a Metoděje, zmiňuje některá místa na Moravě, kde byly ostatky sv. Metoděje hledány. Speciální pozornost věnuje chrámu sv. Kateřiny v Tamovicích a seznamuje se současným stavem bádání o době jeho vzniku. Práci doprovází fotografická příloha – některé fotografie jsou velmi pěkné.

K magisterské práci Bc. Vladislava Sinenki bych měl tyto připomínky:
Na s. 22 se vyjadřuje předpoklad, že nástupce Karla Velikého rozhodl v roce 816, aby byla ve franské říši – na prvním místě v Bavorsku (s. 23) – používána pouze řehole sv. Benedikta. Ve skutečnosti Ludvík Pobožný v roce 817 ze svého dočasného hlavního střediska nedaleko Quimper v Bretani podnikl kroky, aby byly změněny bretaňské církevní zvyklosti. Kvůli tomu povolal opata z Landevennec a následně nařídil římskou tonzuru a benediktinskou řeholi. Na s. 38 se uvádí, že se v některých městech v Británii dochovaly chrámy z římské doby – ve skutečnosti se dochovaly pouze jejich základy např. v Silchesteru. Výjimkou je částečně dochované zdivo z římské doby v kostele sv. Martina v Canterbury. O skutečném vztahu irských peregriinů k římským biskupům srovnej např. dopisy sv. Columbana papežům – viz s. 40. Chrám může s požehnáním biskupa vysvětit též kněz – srovnej s. 67. Úvahy na s. 103 – 104, kde se rozvíjí názor, že hlavní velkomoravský chrám nemohl být zasvěcen nikomu jinému než sv. Klimentu Římskému (Pavel Selucký) a srovnání se zasvěcením katedrálního chrámu v Praze, nepůsobí příliš přesvědčivě, vzhledem k tomu, že katedrální chrám v Praze byl a je na prvním místě zasvěcen sv. Vítu. Na s. 104 je omylem uvedeno 9. století ve vztahu k sázavskému chrámu, který byl ale postaven až Božetěchem, jenž se stal opatem na Sázavě v roce 1085.

Nehledě na některé připomínky doporučuji magisterskou práci V. Sinenki k obhajobě. Kandidát projevil pěkné osobní zaujetí a shromáždil řadu zajímavých a cenných informací.

Navrhované hodnocení: výborně.

V Praze dne 17. 8. 2019